

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3.listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Agnieszka Zielińska

Protokolant: Joanna Siwek

w obecności Prokuratora Adama Zarzyckiego

po rozpoznaniu dnia 3.listopada 2017 roku

sprawy **A. S. (1)** syna Z. i I. z domu O., ur. (...) w Ł.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu (...) (...)w Ł.z dnia(...)roku w sprawie o sygn. akt(...)na karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 5 lat, postanowieniem z dnia (...)roku(...)powyższą karę zarządzono do wykonania – kara pozbawienia wolności nie została wykonana – powyższym wyrokiem łącznym objęto skazania Sądu (...) (...)w Ł.w sprawach o sygn. akt (...)oraz(...);

II. Sądu(...)w P.z dnia (...)roku w sprawie o sygn. akt(...)za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności - kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk z wyroków opisanych w punktach I i II wymierza skazanemu A. S. (1) karę łączną 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 576 § 1 kpk orzeka, że wyroki podlegające połączeniu nie podlegają wykonaniu w zakresie objętym niniejszym wyrokiem, a w pozostałym zakresie podlegają wykonaniu odrębnemu;

3. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu:

- okres zatrzymania w sprawie (...)wP.od dnia(...)roku do dnia (...)roku, przyjmując, że są one równoważne 2 (dwóm) dniom kary pozbawienia wolności,

- okres zatrzymania w sprawie (...)SR (...) wŁ.od dnia (...) roku do dnia (...) roku, przyjmując, że są one równoważne 2 (dwóm) dniom kary pozbawienia wolności,

- karę pozbawienia wolności odbyłą w sprawie (...) SR (...) wŁ. od dnia (...) roku do dnia (...)roku,

4. zwalnia skazanego od kosztów postępowania związanych z wydaniem wyroku łącznego przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

A. S. (1) został skazany następującymi wyrokami.

I. Sądu(...) (...)wŁ.z dnia(...)roku w sprawie o sygn. akt (...) na karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 5 lat, postanowieniem z dnia (...)roku (...)powyższą karę zarządzono do wykonania – kara pozbawienia wolności nie została wykonana – powyższym wyrokiem łącznym objęto skazania Sądu (...) (...)w Ł.w sprawach o sygn. akt (...)oraz(...);

II. Sądu (...)w P.z dnia (...)roku w sprawie o sygn. akt (...)za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności - kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

A. S. (1) ma 32 lata, obecnie jest osadzony w A. S. w P. Jak wynika z opinii jest żonaty. Zachowanie skazanego na terenie jednostki penitencjarnej zostało ocenione jako przeciętne.

Nie był karany dyscyplinarnie, raz nagrodzony. Nie jest zatrudniony w jednostce, jest uczestnikiem podkultury p[przestępczej ale pełni w niej rolę szeregową. Jest umiarkowanie krytyczny w stosunku do popełnionego przestępstwa. Dostatecznie dba o ład i porządek, nie przejawia tendencji agresywnych.

(opinia o osadzonym -k.12v)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Na początku należy podnieść, że w sprawie zaistniała możliwość orzekania zarówno na podstawie „starych jak i nowych przepisów”.

Brzmienie art. 85 kk zostało znowelizowane z dniem 1 lipca 2015 roku. Zgodnie z treścią art.85 kk w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca: jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzona za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. W art. 85 uregulowano sytuacje obejmowane pojęciem realnego zbiegu przestępstw. Zbieg taki zachodzi, gdy ten sam sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, które podlegają łącznemu rozpoznaniu. Warunkiem łącznego rozpoznania jest, aby sprawca za żadne ze zbiegających się przestępstw nie był dotąd osadzony, chociażby nieprawomocnym wyrokiem (chodzi rzecz jasna o wyrok skazujący - por. wyrok SA w Lublinie z dnia 12 listopada 1996 r., II AKa 174/96, OSA 1988, nr 1, poz. 3). Zawarty w art. 85 k.k. zwrot "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw (uchwała SN z dnia 25 lutego 2005 r., I KZP 36/04, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13). Podstawą orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym są kary wymierzone za poszczególne przestępstwa w odrębnych wyrokach. Okoliczności, które uwzględniono przy wymiarze tych kar, w tym ocena stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych czynów i winy ich sprawcy, nie mają wpływu na wymiar kary łącznej w tym sensie, iż zostały już uwzględnione przy wymiarze poszczególnych kar (por. wyrok SN z dnia 28 listopada 1990 r., II KR 61/90, OSP 1991, z. 11, poz. 292 oraz wyrok SA w Krakowie z dnia 30 września 1998 r., II AKa 181/98, KZS 1998, z. 11, poz. 32). Zatem, aby móc rozstrzygać o ewentualnej wysokości kary w wyroku łącznym i uwzględniać przesłanki natury materialnej czy osobistej skazanego, rzutujące na wymiar kary, w pierwszej kolejności musiały zaistnieć przesłanki formalne dotyczące czasu popełnienia czynów i czasu wyrokowania.

Z dniem 1 lipca 2015 roku na podstawie Ustawy z dnia 20. 02. 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. (Dz. U. Z 2015 roku nr 396) art. 85§1 kk otrzymał brzmienie -jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną.

Stosownie do treści art. 19 ust. 1 w/w ustawy przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej

ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W niniejszej sprawie zaszła sytuacja, że wobec skazanego po 1 lipca 2015 roku uprawomocnił się w dniu 16. czerwca 2016 roku wyrok ze sprawy o sygn. akt (...)

Co za tym idzie zaistniała możliwość stosownie do treści art. 4§ 1 kk zastosowania „nowych lub starych” przepisów dotyczących orzekania w przedmiocie kary łącznej w zależności od tego, które są względniejsze.

W tym zakresie sąd musiał rozważyć, które połączenie kar jest dla skazanego korzystniejsze. W przypadku „starych” przepisów zastosowanie miałyby reguły realnego zbiegu przestępstw, w przypadku „nowych” zaś kwestie tego czy kara została już wykonana. Tylko bowiem kary nie wykonane mogły podlegać połączeniu.

Nadto sąd wziął pod uwagę i to, że przed 1.07.2015 roku podstawę kary łącznej mogły stanowić tylko kary jednostkowe, po 1.07.2015 roku połączeniu ulegają poszczególne kary łączne wymierzone w wyrokach. Co za tym idzie zmienia to diametralnie wysokość „dolnych widełek”.

Z analizy zebranych dokumentów wynika, iż korzystniejszym dla skazanego jest łącznie kar wg stanu prawnego obowiązującego po 1 lipca 2015 roku.

W sytuacji łączenia „po nowemu” Sąd mógł rozważać połączenie kar, które podlegają wykonaniu, a więc ze spraw opisanych w punktach od 1 do 2. Wobec skazanego są wykonywane dwie kary i dlatego korzystnym było ich połączenie.

W tej sytuacji biorąc nawet pod uwagę to, że granicę dolnych widełek stanowić będzie w tym przypadku kara łączna wymierzona w pkt I to i tak będzie to dla skazanego bardziej korzystne mając na uwadze to, kiedy ma zakończyć odbywanie wszystkich kar. Co więcej gdyby w ogóle rozważać łączenie kar wg starych zasad to przecież trzeba by było wrócić do zasady realnego zbiegu przestępstw, co doprowadziłby do sytuacji umorzenia w ogóle postępowania o wydanie wyroku łącznego.

Generalnie przy orzekaniu kary łącznej mogły mieć zastosowanie różne systemy: system kumulacji, polegający na podsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa; system absorpcji (pochlania), według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną; system redukcji, w którym karę wynikającą z sumy kar jednostkowych obniża się (redukuje) według przyjętego kryterium (np. ustawodawczej górnej granicy danego rodzaju kary, przyjętej zasady nadzwyczajnego zaostrzenia), wreszcie system asperacji (podwyższenia), w którym najwyższa kara jednostkowa podlega zaostrzeniu w przyjęty przez ustawodawcę sposób.

Zgodnie z art. 86 § 1 kk dolną granicę kary łącznej wyznacza najwyższa z kar wymierzonych za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw. Górną granicę kary łącznej tworzą dwa kryteria: suma kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa oraz wskazany wyraźnie w ustawie maksymalny wymiar kar poszczególnego rodzaju.

Mając na uwadze to, że skazany był już wielokrotnie karany i nie zmienił swojego zachowania, w dalszym ciągu dopuszczał się przestępstw o znacznej społecznej szkodliwości to brak było podstaw do zastosowania wobec niego zasady pełnej absorpcji. Byłaby to dla niego nagroda. Nie został zmobilizowany do zmiany swojego zachowania, które szczegółowo jest opisane w opinii znajdującej się w aktach sprawy. Nadto pomimo, że poprzednio kara łączna była wymierzona z warunkowym jej zawieszeniem A. S. dopuścił się kolejnego czynu i w ten sposób doszło do zarządzenia kary do wykonania.

Mając na uwadze to, że obecnie w zakładzie karnym zachowuje się regulaminowo, ale jednocześnie identyfikuje się z podkulturą przestępczą należało rozważyć jak długi pobyt jest potrzeby, aby doszło do skutecznej jego resocjalizacji.

W ocenie Sądu kara łączna 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności jest tu adekwatna i sprawiedliwa.

Sąd z urzędu zaliczył skazanemu okresy już odbytych kar i tymczasowego aresztowania.

Sąd zwolnił skazanego z kosztów sądowych i od opłaty, uznając, iż skazany nie pracując w zakładzie karnym nie osiąga dochodów.